Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

διά τὸ Φιλελεύθερον Δημοκρατικὸν Κόμμα

Ἡ ἵδρυσις τοῦ Φιλελευθέρου Δημοκρατικοῦ Κόμματος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου προκαλεῖ τὸ ἐνδιαφέρον ὁλοκλήρου τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΔΙΑΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Εἶναι πρόωρον νὰ ἐκτιμηθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ ἐπίδρασις, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχῃ ἡ νέα πρωτοβουλία τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῆς καταστάσεως, εἰς τὸν χῶρον τοῦ Κέντρου, ὅπου ἤδη καὶ μεταξὺ τῶν κοινοβουλευτικῶν φορέων του ἐκδηλώνονται μὲ νέον ρυθμὸν τὰ συμπτώματα τῆς διαλύσεως.

Ἡ ἀνάληψις τῆς πρωτοβουλίας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου δὲν εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἡγεσίας Βενιζέλου κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς. Εἶναι γνωστόν, ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου εἶχεν ἀποχωρήσει ἐκ τῆς συναρχηγίας τοῦ κόμματος καὶ εἶχεν ἐπιλέξει τὴν στάσιν τῆς ἀνεξαρτησίας, ἔπειτα ἀπὸ τὴν κριτικὴν ποὺ ἠσκήθη ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὴν πολιτικὴν ἤτταν τοῦ κόμματος κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ παρελθόντος Μαΐου. Διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ἐκείνης ὁ κ. Παπανδρέου ἠθέλησε νὰ ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸ πεδίον εἰς τὴν μοναδικὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς μεταγενεστέρας ἐξελίξεως καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων, πρὸς ποίαν πλευρὰν ἀνήκουν αἱ εὐθῦναι διὰ τὴν κακοδαιμονίαν τοῦ κόμματος.

Βέβαιον πάντως εἶναι ὅτι τὸ νέον κόμμα τοῦ κ. Παπανδρέου δὲν λύει καὶ δὲν θέλει ἴσως νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἀνασυντάξεως τῶν δυνάμεων τοῦ Κέντρου. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ παραμένει.

Ὁ προσωπικὸς αὐτὸς χαρακτὴρ ἀφαιρεῖ βεβαίως ἀπὸ τὴν προσπάθειαν τοῦ κ. Παπανδρέου ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τὴν δυνατότητα νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν εὐρείας συγκεντρώσεως ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ νέου κόμματος τῶν δυνάμεων τοῦ Κέντρου. Τοῦ παρέχει ὅμως ἀντιθέτως τὴν εὐχέρειαν τῶν ἀνέτων πολιτικῶν ἐλιγμῶν. Εἰς ποίαν ἔκτασιν θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εὐχέρεια αὐτή, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῇ ἀπὸ τοῦδε. Θὰ ἀποδειχθῇ ἀπὸ τὰ πράγματα.

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Παπανδρέου εἶναι ἴσως ἡ τελευταία ποὺ γίνεται ἀπὸ κορμοὺς παλαιοὺς διὰ μίαν πολιτικὴν ἀναβάπτισιν. Ἐὰν ἀποτύχῃ, θὰ σφραγίσῃ τελεσιδίκως τὴν τύχην τοῦ παλαιοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας.

Ἠμπορεῖ τὸ «νέον» κόμμα τοῦ κ. Παπανδρέου νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ καθοδηγηθῇ εἰς τὴν πολιτικήν του ὁρᾶσιν ἀπὸ νέας ἰδέας, ὅτι δὲν θὰ σταθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἕνας καιροσκόπος τῆς ἐξουσίας, ἀλλ' ὡς μία δύναμις ποὺ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ παρακολουθῇ καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὴν Κυβέρνησιν, νὰ τὴν ψέγῃ διὰ τὰς ἐσφαλμένας τυχὸν ἀντιλήψεις της καὶ νὰ κρίνῃ καλοπίστως κάθε καλὴν ὑπὲρ τοῦ τόπου πρωτοβουλίαν; Καὶ θὰ ἠμπορέσῃ ὁ νέος αὐτὸς πολιτικὸς ὀργανισμὸς ποὺ ἐκκινεῖ μὲ στελέχη παλαιά, νὰ ἀναπτύξῃ μεθαύριον τὴν δραστηριότητά του πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς στρατολογήσεως ἀξίων στελεχῶν ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας μὲ γνώμονα τὴν γνῶσιν καὶ τὴν εἰδικότητα καὶ ὄχι τὴν κομματικὴν ἰδιοτέλειαν ἢ τὴν παραγοντικὴν ἰδιότητα; Καὶ θὰ ὑπάρξουν καταστατικαὶ ἀρχαί, ἀποβλέπουσα ὄχι τόσον εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ κόμματος ὅσον εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ τοῦ κόμματος διὰ μίαν οἰκοδομητικὴν δρᾶσιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ τόπου; Θὰ ὑπάρξῃ μὲ δύο λέξεις, ἀλλαγὴ εἰς τὰς μεθόδους, εἰς τὸ εἶδος τῆς πολιτικῆς δράσεως, καί, ἀκόμη, εἰς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ γίνουν οἱ φορεῖς τῆς ἰδεολογίας τοῦ νέου κόμματος; Τότε θὰ ὑπάρξῃ καὶ ἡ πιθανότης, ἡ φιλοδοξία τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ νεοσυστάτου πολιτικοῦ σχηματισμοῦ νὰ ἔχῃ ὡς ἀντίκρυσμα τὴν ἐμπιστοσύνην μεγάλης μερίδος τοῦ πληθυσμοῦ, τόσης ὥστε νὰ δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς δευτέρας ἐθνικῆς πλάστιγγος εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ πολιτεύματος.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΡΟΠΟΥ ΣΚΕΨΕΩΣ

Αἱ κομματικαὶ διαφοροποιήσεις ποὺ συντελοῦνται εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἀντιπολιτεύσεως παρακολουθοῦνται μὲ ἐπιφυλάξεις ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην. Ἔχουν προηγηθῆ πολλαὶ παρόμοιαι κατὰ τὸ παρελθόν, χωρὶς ἐπιτυχίαν, ὥστε νὰ ἐπικρατῇ ἡ ἀμφιβολία, μέχρις ὅτου αἱ πράξεις ἀποδείξουν, ὅτι κάποιον νέον πνεῦμα κυριαρχεῖ εἰς τὰς νέας ἀνακατατάξεις. Ἀπὸ τὴν ἰκανότητα τῆς ἀντιπολιτεύσεως νὰ καταλάβῃ τὸν χῶρον μεταξὺ ΕΡΕ καὶ ΕΔΑ θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀποτελέσματος τῶν νέων ἀνασχηματισμῶν. Ἀπαιτεῖ ὅμως ἄρδην μεταβολὴν εἰς τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τὰς μεθόδους τῆς πολιτικῆς δράσεως τῶν ἐξεγερθέντων. Ἄλλον δρόμον. Διότι ἐὰν ἀκολουθήσουν τὸν ἴδιον ἔστω καὶ ὑπὸ ἄλλους σχηματισμούς, πάλιν εἰς τὸ ἀδιέξοδον θὰ καταλήξουν. Καὶ δὲν θὰ τοὺς περιμένουν πλέον οὔτε οἱ ἐναπομείναντες ὀπαδοί τους. Θὰ τοὺς ἐγκαταλείψουν καὶ οἱ τελευταῖοι ἀνεπιστρεπτί.

Η ΑΥΓΗ

«ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ»

Μὲ μὴ ἀποκρυπτόμενο ἐνθουσιασμὸ ὑπεδέχθησαν οἱ κυβερνητικὲς ἐφημερίδες τὸ νέον κόμμα τοῦ κ. Παπανδρέου. Ἡ ὑποδοχὴ αὐτὴ καὶ οἱ εὐχές, ποὺ τοῦ ἀπευθύνουν, ἐκφράζουν τὶς ἐλπίδες των ὅτι ἀποκτοῦν καὶ ὀλίγην... κυβερνητικὴν ἀντιπολίτευσιν, ποὺ θὰ δικαιολογῇ τὴν ἀντιλαϊκὴ καὶ ἀντεθνικὴ πολιτικὴ τῆς ΕΡΕ. Μὲ τὶς πρῶτες δηλώσεις του δὲ γιὰ τοὺς προσανατολισμοὺς τοῦ κόμματός του ὁ κ. Παπανδρέου ἔσπευσε νὰ δικαιώσῃ τοὺς κυβερνητικοὺς ὑποστηρικτάς του ἀποκλείσας καὶ τὴν ἑνοποίησιν τῶν κομμάτων τοῦ Κέντρου καὶ τὴν συνεργασία μὲ τὴν Ἀριστερά.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ
ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ
ΣΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΧΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ
Κορίνθου 226

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΕΛΜΗΣ ΤΟΝΙΖΕΙ:

ΛΙΑΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΗ ΕΝ ΤΩ ΣΥΝΟΛΩ ΤΗΣ Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1958

Ἐκ τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν, ἡ πλήρης ἐξουδετέρωσις τῶν πηγῶν πληθωριστικῶν πιέσεων, μονίμων παραγόντων ἀσταθείας εἰς τὸ παρελθόν. - Αἱ πιστωτικαὶ ἐξελίξεις καὶ ἡ αὔξησις καταθέσεων. - Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν ἔκθεσιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗ, τὴν ὁποίαν οὗτος ἀνέγνωσεν ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων τοῦ Ἱδρύματος, ἡ ὁποία ἐπραγματοποιήθη τὸ παρελθὸν Σάββατον.

Κύριοι Μέτοχοι,

Προβαίνοντες σήμερον εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τῶν πεπραγμένων τοῦ παρελθόντος ἔτους, εἴμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι τὸ 1958 ὑπῆρξε καὶ πάλιν ἔτος προόδου διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Ὑπῆρξεν ἐπίσης ἔτος προόδου τῆς πιστωτικῆς ἀγορᾶς καὶ περαιτέρω ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμετέρας Τραπέζης. Ἡ ἀπὸ ἐτῶν σημειουμένη συνεχὴς ἀνοδικὴ πορεία τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς δραστηριότητος καὶ ἡ σταδιακῶς ἐπιτυγχανομένη ἐξευγάνισις τῆς νομισματικῆς καταστάσεως, ἐξηκολούθησαν γενικῶς κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν. Αἱ ἐξελίξεις αὐταί, τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν ὁποίων θέλουν ἐκτεθῆ ἐν συντομίᾳ κατωτέρω, θὰ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἰδιαιτέρως εὐνοϊκαὶ καὶ ἀποδεικνύουσαι τὴν σταθερότητα τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, ἰδίως κατόπιν τῶν διαμορφωθεισῶν κατὰ τὸ 1958 εἰς τὰς χώρας τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου ὀλιγώτερον εὐνοϊκῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν. Ὡς δὲ εἶναι γνωστόν, μετὰ τῶν χωρῶν τούτων κυρίως συνδέεται ἡ Ἑλλάς, καὶ μάλιστα κατὰ τρόπον στενώτατον διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν της εἰς πάσης φύσεως ἐμπορεύματα καὶ εἰς κεφάλαια, ὡς καὶ διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἐξαγωγίμου τμήματος τῶν ὑπ' αὐτῆς παραγομένων ἀγαθῶν καὶ ὑπηρεσιῶν.

Βεβαίως, κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον τῆς ὑψηλῆς καὶ βελτιουμένης διεθνοῦς συγκυρίας, ἡ εὐρεῖα ἐξάρτησις τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἀπὸ τὰς ἀγορὰς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ὑπῆρξεν ἀποφασιστικὸς παράγων εἰς τὴν αὔξησιν καὶ εἰς τὴν διατήρησιν ἱκανοποιητικοῦ ρυθμοῦ δραστηριότητος. Δι' ὅ καὶ ἐξεφράσθησαν φόβοι, κατὰ πόσον δὲν θὰ ἐξεδηλοῦντο ἀντιστοίχως δυσμενεῖς ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἐκ τῆς σημειωθείσης χαλαρώσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς στασιμότητος τῶν εἰσοδημάτων εἰς τὰς χώρας τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου.

Διεθνεῖς οἰκονομικαὶ ἐξελίξεις κατὰ τὸ 1958

Τὰ πρῶτα, εὐρυτέρας σημασίας καὶ διεθνοῦς ἀντικτύπου, φαινόμενα οἰκονομικῆς κάμψεως παρουσιάσθησαν, ὡς γνωστὸν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὀλίγον πρὸ τῶν μέσων τοῦ ἔτους 1957, ἐνῶ προηγουμένως εἶχεν ἀρχίσει καὶ συνεχίζετο ἔκτοτε ἐπιτεινομένη, ἡ ναυτιλιακὴ κρίσις καὶ ἡ πτῶσις τῶν ναύλων. Εἰς τὰς δυτικοευρωπαϊκὰς χώρας ἐν τῷ συνόλῳ των ὁ ταχὺς ρυθμὸς ἀνόδου τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἶχεν ἤδη παρουσιάσει σημεῖα ἐπιβραδύνσεως.

Ἡ ἐπιβράδυνσις τῆς παραγωγῆς εἰς τὰς δύο ἰσχυροτέρας οἰκονομικῶς περιοχὰς τοῦ κόσμου, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ἀπέδρασε πτωτικῶς, ὡς ἦτο φυσικὸν ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν γενικῶς καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν συνθηκῶν ὑφέσεως, ἰδίως εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης ὀλιγώτερον ἀνεπτυγμένας περιοχάς, τὰς προμηθευούσας γεωργικὰ καὶ μεταλλευτικὰ προϊόντα εἰς τὰς βιομηχανικὰς χώρας τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου. Οὕτω, κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ 1958 ἡ οἰκονομικὴ ὕφεσις εἶχεν ἐξαπλωθῆ εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν ἐκτὸς τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ κόσμον, ἄν καὶ μὲ διάφορον βαθμὸν ἐντάσεως καὶ ποικίλας ἐκδηλώσεις.

Ὁ ἀντίκτυπος τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας

Οἱ ἀντίκτυποι τῆς ἀρξαμένης εἰς τὰς χώρας τοῦ δυτικοῦ κόσμου ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ἔτους 1957 οἰκονομικῆς ὑφέσεως ἐγένοντο αἰσθητοὶ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ μὲ ποιάν τινα καθυστέρησιν, ἐκδηλωθέντες πλήρως μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Τὸ τιθέμενον ἐν προκειμένῳ ἐρώτημα εἶναι, ἐὰν ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ καθαρὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἀντικτύπων τούτων ὑπῆρξεν ἐυμενὲς ἢ δυσμενές. Σκόπιμον εἶναι νὰ ἐπιμείνῃ τις ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος τούτου, ἵνα ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκτιμηθῇ ἡ εὐαισθησία τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἔναντι ἀντιξόων διεθνῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπομονωθοῦν αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν κατὰ τὸ ἔτος 1958.

Ὁ ἀντίκτυπος τῆς διεθνοῦς ὑφέσεως ἀναμφισβητήτως ὑπῆρξε δυσμενὴς ἐπὶ τῶν ἀδήλων πόρων. Ἐνῷ οὗτοι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐνεφάνιζον σταθερὰν καὶ σημαντικὴν αὔξησιν, ὥστε νὰ ἀποβοῦν κατὰ τὸ 1957 ὁ σημαντικώτερος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἐξαγωγὰς παράγων εἰσροῆς συναλλαγματος, κατὰ τὸ 1958 ὄχι μόνον δὲν ηὐξήθησαν περαιτέρω ἀλλὰ παρουσίασαν μικραν μειωσιν, ἀνελθοῦσαν εἰς 1σ ἑκατομ. δολλ. ἢ 1,1 ο)ο. Ἰδιαιτέρως ἐκάμφθησαν τὰ ἐμβάσματα τῶν ναυτιλλομένων συνεπείᾳ τῆς ἐνταθείσης ναυτιλιακῆς κρίσεως, ἐνῶ τὸ τουριστικὸν συνάλλαγμα καὶ τὰ μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα ὡς ἰδιαιτέρως ἐπηρεαζόμενα ἀπὸ τὴν ἐξέλιξιν τῶν εἰσοδημάτων εἰς τὰς χώρας ἀπὸ τὰς ὁποίας προέρχονται οἱ περιηγηταὶ καὶ εὑρίσκονται ἐγκατεστημένοι οἱ Ἕλληνες μετανάσται, παρέμειναν εἰς τὰ ἐπίπεδα τοῦ 1957.

Ἀντιθέτως, ἰδιαιτέρως ηὐνοήθη τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον ἀπὸ τὴν ἐξελιξιν τῶν διεθνῶν τιμῶν κατὰ τὸ 1958. Πράγματι, ἄν καὶ ἐμειώθησαν ἐν τῷ συνόλῳ των αἱ τιμαὶ τῶν ἑλληνικῶν ἐξαγωγῶν, αἱ τιμαὶ των εἰσαγομένων ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας ἀγαθῶν ἐκάμφθησαν κατὰ αἰσθητῶς ὑψηλότερον ποσοστόν. Ἐξ ἄλλου, εἰς χαμηλότερα ἐπίπεδα διεμορφώθη ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν εἰσαγομένων ἐκ ναύλων. Οὕτω, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ εἰσαγωγαὶ μόλις καλύπτουν τὸ ἥμισυ τῶν εἰσαγωγῶν κατ' ἀξίαν, ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐπετυχε τὸν ἐφοδιασμὸν της εἰς τὰ ονγκαῖα προϊόντα μὲ σημαντικως μικροτέραν συναλλαγματικὴν δαπάνην. Βάσει στοιχείων τῆς τελωνειακῆς στατιστικῆς, ὁ δείκτης μέσης ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν ἐκαμφθη κατὰ 8,1ο)ο ἐνῷ των ἐξαγωγῶν μόνον κατὰ 2,1ο)ο τὸ 1958 ἔναντι τοῦ 1957, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ ὅροι τοῦ ἐμπορίου νὰ βελτιωθοῦν ἀπὸ 107,5 τὸ 1957 εἰς 114,5 τὸ 1958, ἤτοι κατὰ 6,5ο)ο. Ἡ ἐκ τῆς εὐνοϊκῆς ἐξελίξεως τῶν ὅρων τοῦ ἐμπορίου ἐπίδρασις ὑπολογίζεται ὅτι δὲν ὑπῆρξε μ.κροτέρα τῶν 30 δισεκ. δολλαρίων.

Οὕτω, ἡ προκύψασα διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομιαν ὠφέλεια ἐκ τῆς σημειωθείσης κάμψεως τῶν διεθνῶν τιμῶν, ἀποτελεσμα, ἐν τελικῇ ἀναλύσει, τῆς στασιμότητος τῆς διεθνοῦς βιομηχανικῆς καὶ ναυτιλιακῆς δραστηριότητος, ἐξουδετέρωσε πληρως τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου μείωσιν των ἀδήλων πόρων, καταλιποῦσα μάλιστα μικρὸν περιθώριον.

Ἐρώτημα τίθεται, κατὰ πόσον ἡ διεθνὴς ὕφεσις ἠμπόδισε τὴν αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν, ἰδίως προς τὰς δυτικοευρωπαϊκὰς ἀγορὰς καὶ ἐστέρησε τοιουτοτρόπως τὴν Ἑλλάδα προσθέτων συναλλαγματικῶν πόρων. Κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ ηὐξήθησαν τὸ 1958 κατὰ 20 ἑκατ. δολλάρια, ἀλλὰ πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς αὐξήσεως ταύτης ὀφείλεται εἰς ἔκτακτον ἀγορὰν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν οἴνων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνεπαρκοῦς ἐσοδείας της. Θὰ ἠδύνατο, ὡς ἐκ τούτου, νὰ γίνῃ λόγος περὶ συνεχιζομένης σχετικῆς στασιμότητος τῶν ἐξαγωγῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

Σημασίαν ὅμως ἐν προκειμένῳ ἔχει ὅτι συσσώρευσις ἀποθεμάτων ἐξαγωγίμων γεωργικῶν προϊόντων ἐσοδείας 1957)1958 δὲν παρετηρήθη. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰς συνήθεις κατ' ἔτος συμπτωματικὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας συναντᾶ ἡ πλήρης διάθεσις ὡρισμένων εἰδῶν, τὰ ἐξαγώγιμα γεωργικὰ προϊόντα ἀπερροφήθησαν κανονικῶς ἀπὸ τὰς ξένας ἀγοράς. Ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦν τὰ καταστάντα ἐξαγώγιμα κατὰ τὴν διανυομένην περίοδον καπνὰ ἐσοδείας 1957, τῶν ὁποίων ὅμως ἡ ἀδυναμία διαθέσεως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς αἴτια ἀνεξάρτητα τῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων εἰς τὰς Δυτικὰς Χώρας, καὶ συγκεκριμένως εἰς τὸ μέγα ὕψος τῆς παραγωγῆς καὶ εἰς τὴν ἀνώμαλον ποιοτικὴν σύνθεσίν της.

Ὑφεσις καὶ βιομηχανικὴ παραγωγὴ

Τὸ πρόβλημα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν καὶ τῆς βελτιώσεως τῶν εἰσοδημάτων δὲν ἐξαντλεῖται ὅμως εἰς τὴν ἀναδιάρθωσιν καὶ τὴν αὔξησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαγωγῶν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἐγχώριος δευτερογενὴς παραγωγὴ εἶναι προσανατολισμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀγοράν, τὴν ὁποίαν μόνον ἐξυπηρετεῖ καὶ ὅτι εἰς ἐξαιρετικῶς ὑψηλὸν ἐν τῷ συνόλῳ ποσοστὸν ἐξαρτᾶται, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ, ἀπὸ εἰσαγωγὰς πρώτων καὶ ἐνδιαμέσων ὑλῶν, ὡς καὶ καυσίμων. Ἐὰν τελικῶς ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ ὕφεσις δὲν ἔπληξε τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν, ὀφείλεται εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα τῆς μεταποιήσεως. Πράγματι, τῆς κάμψεως τῶν διεθνῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ ἡμικατειργασμένων προϊόντων καὶ τῶν καυσίμων, ὡς καὶ τῶν ναύλων, ὁ εὐνοϊκὸς ἀντίκτυπος ἐπὶ τοῦ κόστους τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς ὑπῆρξεν ἐντόνως αἰσθητὸς καὶ συνέβαλεν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς σταθερότητος τοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐσωτερικῶν τιμῶν, παρὰ τὰς χορηγηθείσας τὸ παρελθὸν ἔτος σχετικῶς σημαντικὰς αὐξήσεις τῶν κατωτέρων ἰδίως ἀμοιβῶν. Ἐξ ἄλλου, ἡ διενέργεια ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας εἰς ὅλως ἀσήμαντον ἔκτασιν ἐξαγωγῶν, ἀφήνει ταύτην ἀνεπηρέαστον, ἀμέσως τουλάχιστον, ἀπὸ ἐνδεχομένην χαλάρωσιν τῆς διεθνοῦς ζητήσεως βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ἐὰν ὀρθῶς ἐπεδιώκετο ἀπὸ τῶν προπολεμικῶν ἤδη ἐτῶν ἡ ἐκβιομηχάνισις τῆς χώρας, ὡς ἀποτελοῦσα τὴν μοναδικὴν λύσιν τοῦ πληθυσμιακοῦ προβλήματος, αἱ πρόσφατοι προσπάθειαι καταβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν προηγμένων χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ὅπως δημιουργήσουν εὐρυτέρους χώρους καὶ συντονίσουν τὴν οἰκονομικήν των πολιτικήν, καθιστοῦν ἐπιτακτικὴν τὴν ταχείαν δημιουργίαν ὅλων τῶν προϋποθέσεων ἀναδιαρθρώσεως τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας μὲ βάσιν τὴν βιομηχανικὴν ἀναπτυξιν. Ἄλλως, ἀπειλεῖται νὰ καταταγῇ καὶ νὰ παραμείνῃ ὁριστικῶς ἡ Ἑλλὰς μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶς καθυστερημένων χωρῶν τοῦ κόσμου. Βραδύτης δὲ περὶ τὴν δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων ἐκβιομηχανίσεως θέλει καταστήσει, προϊόντος τοῦ χρόνου, συνεχῶς δυσχερεστέραν καὶ ἀπαιτητικωτέραν εἰς θυσίας τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἡ προοπτικὴ τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων καὶ ἡ σημασία της διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν

Πλεῖσται ἐνδείξεις διαγράφονται, ὅτι προσεχῶς, ἴσως δὲ λίαν συντόμως, θὰ παρατηρῶμεν μάρτυρες μιᾶς ἀξιολόγου καὶ ἐπιταχυνομένης αὐξήσεως τῆς διεθνοῦς παραγωγῆς καὶ τῶν εἰσοδημάτων, συνεπῶς δὲ καὶ τῆς ζητήσεως, τὴν ὁποίαν θέλει συνοδεύσει ἐπέκτασις τῶν διεθνῶν ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν ἐπὶ αἰσθητῶς εὐρυτέρας, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παρελθὸν βάσεως. Τὸ τέλος τῆς οἰκονομικῆς ὑφέσεως, ἰδίως μετὰ τὴν ἀνάκαμψιν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς προοιωνίζεται σύντομον εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Ἡ παραγωγὴ καὶ ἡ ζήτησις ἀναμένεται ὅτι θὰ ἐπανεύρουν τὸν ἔντονον ἀνοδικὸν ρυθμόν των.

Ἐξ ἄλλου, ἡ χαλάρωσις τῆς ἐντάσεως εἰς τὰς σχέσεις τοῦ Δυτικοῦ κόσμου καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ εὐλόγως δύναται νὰ ἀναμένεται ὅτι θὰ σημάνῃ τὴν ἔναρξιν μιᾶς περιόδου διευρυνομένων ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ τῶν δύο τούτων περιοχῶν.

Τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ 1958

Τόσον ἀπὸ ποσοτικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ποιοτικῆς ἀπόψεως, ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐσημείωσε περαιτέρω ἀξιολόγους προόδους κατὰ τὸ 1958. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε συγκεντρωθέντων στοιχείων ὑπολογίζεται, ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ηὐξήθη κατὰ 4 ο)ο περίπου ἔναντι τοῦ 1957. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο, δεδομένου ὅτι διὰ τὰς περισσοτέρας χώρας τὸ 1958 ὑπῆρξεν ἔτος στασιμότητος, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἱκανοποιητικόν. Ὑπολείπεται ὅμως αἰσθητῶς τοῦ ἐπιτευχθέντος κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη, ἰδίως δὲ κατὰ τὸ 1957, ὅτε ἀνῆλθεν εἰς 10 ο)ο περίπου. Ὅπως ἐξετέθη ἤδη ἡ σοβαρὰ κάμψις τοῦ ρυθμοῦ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος ὑπῆρξεν ἄσχετος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πρὸς τὴν χαλάρωσιν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος εἰς τὰς χώρας τοῦ δυτικοῦ κόσμου, κυρία αἰτία της ὑπῆρξεν ἡ μείωσις τοῦ ὄγκου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἡ ὁποία διὰ πρώτην φορὰν σημειοῦται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1954, ὡς καὶ ἡ διάθεσίς της εἰς τιμὰς χαμηλοτέρας κατὰ 4 ο)ο περίπου ἔναντι τοῦ 1957.

Γεωργικὰ εἰσοδήματα καὶ βιομηχανικὴ παραγωγὴ

Ἐκ τῶν κα